

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Din cauza sf-telor sêrbători ale „Nascerei Domnului nostru Isus Christos” numărul cel mai de aproape va apărea Sâmbătă în 28 Decembre.

Prenumerațiune nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1886, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfêrșește cu ultima Decembre 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 23 Decembre 1885.

Au trecut aproape 19 sute de ani, de când omenimea serbează nascerea mântuitorului. 19 sute de ani și lumea tot aceeași a rămas. Sunt asupritori, și sunt și asupriți, sunt oameni buni și oameni răi, sunt oameni, la cari prin nascerea fiului lui Dumnezeu a străbătut lumina cunoscinței, și sunt oameni, cari și acuma trăiesc în întunerecul neciinței, la cari oameni binefăcătoarele rađe ale adevăratei civilizațiuni încă n'au putut străbate. Sunt încă oameni, de cari adevărata egalitate, predicată de evangelia lui Christos, este tare departe, așa că realizarea ei abia după ce sângele de martiri va curge și roaie se va putea realiza, întemeiând pe pământ pacea și cu ea bunăvoirea între oameni, ca apoi să se poată țice: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu.

Principiele evanghelice despre egalitatea oamenilor inaintea lui Dumnezeu, teoria dintre stăpânitoriu și supus, sublima iubire a deapropelui nostru, care se pune pe o treaptă cu iubirea de sine, și

demonstrarea cea admirabilă a teoriei despre deapropelul nostru, toate aceste trebuiesc realizate încă, și ele trebuiesc realizate spre a se putea întemeia adevărata pace pe pământ, din care apoi să încolțească și să crească poamele civilizațiunei celei adevărate.

Sunt sublime principiile evanghelice. Ele ne vorbesc despre egalitatea cea mai perfectă, despre iubirea cea adevărată, care se profanează dacă se reduce la iubirea sensuală, dobitocească în escesele ei estreme. Paralel cu iubirea cea adevărată, dela a cărei existență se condiționează bunăstarea aici pe pământ, evangelia lui Christos ne vorbește despre îndelunga răbdare, care și ea este o condițiune a existenței omului pe pământ.

E admirabilă ordinea, la care ne îndeamnă evangelia lui Christos.

Iubirea cea adevărată e condițiunea supremă a pacinicei viețiuri aici pe pământ. Lipsesce aceasta, atunci în locul ei vine a doua condițiune supremă: îndelunga răbdare. Iubirea și îndelunga răbdare întemează pacea, bunăvoire între oameni și prin aceasta preamărirea lui Dumnezeu.

Această condițiune evangelică a existenței noastre omenesci e forțată până la extrem: Iubiți pe vrășmașii voștri, faceți bine celor ce ve fac vouă rău, și ve rugați pentru cei ce ve fac strîmbătate.

Sub această condițiune va fi pace pe pământ. Dispar de pe pământ slăbiciunile omenesci sub rađe cele binefăcătoare ale iubirei creștinesci. Nu mai există rivalitate între oameni, cari sunt legați prin iubire, și lipsind rivalitatea lipsesce ura, care e isvorul celor mai multe calamități. Lipsind ura, fie-care om își vede de împlinirea chiemărei sale. Lucrearea este armonică, căci împărșeala a fost armonică, lucrearea este armonică, căci se scie, că dreaptă va fi răsplata, lucrearea va fi armonică, sporiul va fi mare, căci o generală însuflețire a împintenat silințele oamenilor: consciința că va fi dreaptă măsura la ceasul al 12, când va veni stăpânul se răsplătească ostenele.

Este ideală o asemenea arangiere în viața omenească, fie ea în familie, fie în un cerc mai restrins al unui ram de industrie sau comerț, fie în biserică, fie în viața statului. Și ea numai ca luceafăr luminos ni se arată nouă în amărta noastră viață națională și biserică. Este ideal până acuma viața basată pe iubirea evangelică. Ca stea luminoasă ne lucesce ea din depărtare și noi asemenea crailor dela răsărit va trebui se o urmărîm până la locul, unde oprindu-ne, vom afla pe Mântuitorul lumii, vom afla biserică cu principiile evanghelice: iubiți-ve unul pe altul, precum tatăl v'a iubit pe voi.

Și e de lipsă să ne aducem aminte la sêrbarea nascerei Domnului de sublimile învățături evanghelice, căci la noi atât în viața noastră socială, cât și în biserică, atât în viața noastră politică națională, cât și în stat, lipsesce cu desêvêșire prima condițiune a adevăratei viețiuri evanghelice, lipsesce iubirea și prin ea lipsesce pacea dintre oameni, dela care e condiționată și preamărirea lui Dđeu.

În locul iubirei la noi s'a incubat ura.

În viața socială pasiunea determină acțiunile noastre. Vedem că cei mai de aproape ai noștri connaționali și conreligionarii noștri ne lovesc fără cruțare, pentru că o sferă de activitate ne este dată și nouă ca și lor, însă ei cred, că numai lovindu-ne, sau cu ei vorbind, — numai nimicindu-ne total își pot continua calea în mersul lor spre realizarea fericii lumesci. Interese particulare, interese de partid împing pe oameni la dușmănie grețoașă și în loc de iubire creștinescă noi trăim în vecinică dușmănie, fără a avea un singur moment de ticneală.

Ura din viața socială trece în acțiunile noastre pe terenul bisericesc, și oamenii din ură personală, din interese particulare ne sapă la temelile bisericei cu tendința vedită de a o surpa, ca sub ruinile ei să perim cu toții, căci mai bine se se surpe edificiul, decât să mai munciască în el oameni, pre cari a mea pismă i a designat de victime, cari nu mai au în ochii mei îndreptățire la viață.

Vieța noastră în stat încă nu este basată pe principiul evangelic. În loc de iubire și aici domnesce ura, și încă un soi de ură, care face pe om fanatic. Acest soi de ură este ura de rasă, care se susține în mod măestrit, și silesce a depărta tot mai tare pre oamenii, chiemăți a conviețui în pace, pre oameni, a căror pacinică conviețuire și comună conlucrare este condițiunea de existență a statului nostru.

Dușmănie generală domnesce în viața noastră socială, în viața noastră biserică, în viața noastră publică ca cetățeni ai statului.

Între asemenea împregiurări trebuie să aplicăm a doua condițiune de existență, prescrisă nouă de evanghelie, trebuie să aplicăm îndelunga răbdare, și aceasta în estremul prescris de evanghelie, răbdarea până la sfêrșit, ca să mai putem mântui ceea ce se mai poate mântui.

Și noi răbdăm, în adevăr răbdarea noastră ajunge granițele prescrise de evanghelie. Răbdăm insulte în viața noastră socială și națională, răbdăm insulte în biserică, insulte la adresa biserice și la persoana celor chiemăți a conduce biserică, dela oamenii bisericei răbdăm insulte la îndreptățiri-

FOIȚA.

Curierul Literar.

Sumariu: Literatura noastră populară. Bogăția ei. O nouă colecțiune de „Folklore” român. „Doine și Strigături” din Ardeal de dnii Iarnik și Andrei Bârșeanu. Poetul popular de dincolo și poetul de dincoace de munți. „Cătănescile” colecțiunei „Iarnik-Bârșeanu”. Un exemplu — „Bunica” după Bojena Nemcova de Iarnik. — Ioan Russu: „Fabulele lui Cichindeal,” după originalul sêrbesc din nou traduse. Viața lui Dositei Obradovici.

Ori de câte ori ne-a fost vorba aci despre poeziile populare, nu am uitat nici odată a aminti cele ce învățați străini cred despre ele și nu ne-am îndoit a recunoasce cu unii dintr'ênșii, că folklorul român merge în prima linie printre cele lalte literaturi populare ale națiunilor neo-latine.

Faptele dau dreptate pe fie-care și afirmațiunilor noastre. Cu cât merge și cu cât ne convingem, că românul numără printre cele mai frumoase și mai legitime titluri de mândriă națională producțiunile în prosă și în versuri ale musei populare, cu atât mai mult colecțiunile sistematice, adunate după preceptele folklorului din statele cele luminate devin mai numêroase.

E atât de bogată musa populară română din toate țerile locuite de frații noștri, încât la câteva luni de timp „Colecțiunea de Poesii populare” a dlui G. Dem. Teodorescu și „Doine și strigături din Ardeal” a dlor Iarnik și Andrei Bârșeanu, prima constând din 48000 de versuri, cealaltă din alte vr'o câteva mii, au putut fi „date la iveală” cum ar țice ultimii doi colecționatori citați, fără ca noi să credem că acum s'a isprăvit și că acela, care ar voi să-și facă o deplină idee despre folklorul român, va găsi în aceste două repertorii toate elementele necesarii cercetărilor lui.

Câte colecțiuni au fost dinainte publicate și câte sunt încă a se publica! Toate au, dacă nu în totalitatea versurilor lor o originalitate cu totul distinctă, cel puțin în cele mai multe din părțile lor. După colecțiunile de până acum apărute, iubitorii de literatură populară își poate inchipui cât de bogată și cât de variată a fost și este musa română.

Academia română a priceput însemnătatea de căpetenie ce are și va avea studiul limbei din poeziile și din prosa literaturii populare pentru constituirea definitivă a limbei române. Un loc de onoare, cel d'ântăi, sa dat de dl Hasdeu limbei populare în al seu „Magnum Etymologicum”: și pe lângă aceia, cari găciseră de mai înainte viitorul Folklorului român, mulți alții se arată astăzi, cari

string versuri, și basme, și snoave, și țicături, ear publicul cetesce cu deosebită plăcere novelele sau snoavele cu subiect modern, îmbrăcate în frumoasa și poetica haină a stilului popular.

Academia română a tipărit noua colecțiune de dincolo de munți. Ea e intitulată, după cum spurăm mai sus „Doine și strigături din Ardeal.”

În prefața pusă la începutul colecțiunei, dl Andrei Bârșean face istoricul acestei însemnate colecțiuni și ne spune cum s'a început formarea ei sub direcțiunea zelosului și eruditului canonic metropolitan din Blaș, dl Ioan M. Moldovan.

Idea de a invita pe scolari din clasele superioare ale scoalelor din Blaș să scrie versurile și poveștile ce auzeau pe la vetrele părintesci, a dat nascere unui număr însemnat din versurile colecțiunii Iarnik-Bârșeanu. Și în România această idee, pe unde a fost pusă în lucrare, a produs minunate rezultate. Ni se spune că tot astfel dl Crețu, ađi profesor de limba română la liceul Matei Basarab din capitală, a urmat în Moldova, la Bârlad, de nu me înșel, și rezultatul a fost o bogată colecțiune de basme scrise de elevii scoalei unde profesă.

Colecțiunea dlui Ioan M. Moldovan și a tinerilor sei colaboratori a fost dată apoi dlui dr. Iarnik, care cu mult dor și cu mai multă răbdare a stu-

rea de existență a bisericii și la trecutul ei istoric, răbdăm insulte dela elementul favorit al statului nostru. E mare răbdarea noastră, și ea e mare, căci mari sunt lovirile ce ni se aplică, și e mare bunăvoința noastră de a produce prin această răbdare a noastră pacea, pe care ar trebui să o producă adevărata iubire creștinească.

Răbdare deci, îndelungă răbdare, iubitorilor cetitori ca în sântele sârbători să avem pace pe pământ.

Revista politică.

Speranța că pacea va fi legată în curând și că astfel cestiunea Rumeliei orientale va ajunge și ea la o desnodare finală, în zilele din urmă ear a început să slăbească.

„Journal de St.-Petersburg“ dă să înțeleagă, că guvernul Rusiei nu este învoit a lua inițiativa și de altă parte o telegramă oficioasă din Berlin adresată diariului „Kölnische Zeitung“ spune, că multe greutăți sunt de a se îndepărta încă până la schimbarea situației din Bulgaria, și până la statorirea unor stări de lucruri, cu cari ar fi învoite toate puterile europene. Căci ați divergența de păreri între puteri este foarte mare. Tot în acest înțeles se exprimă și un comunicat din cercurile diplomației Constantinopolitane, spunând că vorba este să facă Poarta pasul cel dântăi. Oamenii s'au convins pretutindenea, că idea unirii Bulgariei și a Rumeliei orientale, pentru care s'au luptat ambele aceste țări, trebuie să se realizeze. Unirea nu mai trebuie pusă la cale, căci ea este faptice executată, atât în privința administrației, cât și a armatei, și astfel dacă e vorba de o acțiune nouă, aceea nu poate să fie, decât pentru desfacerea unirii.

În realitate însă trebuie numai să se afe o formulă oare-care, pentruca ceea ce s'a creat prin revoluția dela 18 Septembrie a. c. să fie îmbrăcată într-o mantauă legală; va să dică forma pactului să se aducă în consonanță cu starea faptică a lucrului. Puterile sunt bune bucuroase de a întinde o mână de ajutoriu, și de aceea s'au arătat și față de Poartă cu multă prevenire.

Crisa ministerială în Franca continuă. Dl de Freycinet a conferat în zilele trecute cu mai multe personaje politice, dar până ați încă nu s'a dechiarat, că oare voiesce sau nu să primiască însărcinarea, de a compune cabinetul. „Temps“ crede, că nici unul dintre republicani nu este mai chiebat pentru compunerea noului cabinet ca dl de Freycinet, căci el este singurul mai bine vădut de către toate partidele republicane. Freycinet — continuă „Temps“ — este bărbatul împăciuirii, ear necesitatea acesteia trebuie s'o recunoască toți, cari țin la viitorul republicii franceze.

Din toate acestea rezultă, că după toată probabilitatea, Dl de Freycinet va fi acela, care va avea să înlocuiască pe Brisson în fotoliul presidial al consiliului de ministrii.

Atât în Franca, cât și în afară de fruntariile republicii, reelegerea dlui Grévy ca președinte, a produs o vie satisfacțiune. Impresiunile ce a produs în Germania și mai ales în capitala imperiului această reelegere, ni le arată mai bine următoarea corespondență, ce i se trimite de acolo foaiei „Kölnische Zeitung“:

Pentru Germania, se dice în această corespondență, faptul principal în reelegerea dlui Grévy este

numai d'a se sci, dacă este un om liniștit, matur, și mai ales, dacă el n'are nevoie de un rebel, spre a se mântinea în postul seu, sau dacă, din contră va fi ispitit să își întărească pozițiunea sa cea slabă printr'un rebel. Acesta este motivul, pentru care cei din Germania au observat cu o oare-care îngrijire crescerea puterii orleanismului, de vreme ce se scie, că acesta va încerca toate mijloacele spre a se mântinea la putere și cu toate simțemintele pacifice ce orleaniștii par a avea, vor fi împinși de forța faptelor d'a favorisa un rebel cu Germania, căci „revanșa“ este singurul lucru ce doresc toate partidele din Franca, ori cât s'ar învrăjbi ele. Președintele Grévy este în această privință într'o pozițiune mai favorabilă pentru noi, decât un principe orleanist. Un rebel cu Germania n'ar putea decât să-i sdruncine pozițiunea sa, care acum cel puțin, mulțămită moderațiunii și rezervei sale, este sigură. D'aceea reelegerea dlui Grévy este salutată pe aici ca o garanție pentru mântinerea de relațiuni cordiale între Germania și Franca.

Partidul socialist din Reichstagul german își propune să presinte, îndată ce vor reîncepe lucrările parlamentare, un proiect de lege, tinzând să asigure secretul votului pentru alegerile Reichstagului și d'a se procede la operațiunile electorale.

Socialiștii vor propune de asemenea o reprisiune mai severă a duelului.

În sfârșit au hotărît să atace raporturile guvernului asupra aplicării legii micii stări de asediu la Berlin, la Hamburg, la Altona și la Lipsca.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Sas-Sebeș, în Decembre 1885. Onorate dle Redactor! Un eveniment de mare însemnătate s'a împlinit în ziua de 26 l. c. n. aici la noi în Sebeș.

Pe la 3 oare p. m. sala mare a gimnasiunii ev. lut. era îndesuită de locuitori de aici și giur sasi, români și puțini maghiari, adunați pentru a pune basă la o instituțiune dintre cele mai frumoase și folositoare.

La inițiativa unor fruntași sasi de aici, între cari cu deosebire trebuie amintit dl capelan Amlacher, s'a făcut propagandă printre locuitorii din Sebeș fără deosebire de naționalitate, pentru înființarea unei societăți pentru ajutorare la cas de moarte („Leichen Verein“).

După ce aceasta ideă a prins rădăcini și oamenii s'au vădut aplecați a o sprigini, s'a format îndată un comitet, parte din sasi, parte din români, care s'au apucat de lucru, au statorit unele principii, pe basa cărora să se înceapă constituirea.

Au început cu subscrierile. Condițiunile erau etatea 24—60 ani, taxa de înscriere 1 fl. 25 cr., numărul membrilor până la 600.

În scurt timp s'a realizat scopul și s'au înscris la această societate preste 600 membri.

Stând lucrul astfel, pe ziua de 26 Decembre n. a fost convocată adunarea generală a societății, pentru a debate asupra statutelor, cari erau pregătite de comitet și apoi astfel se se trimită ministrului spre întărire.

Era frumos a vedea adunați mulțime de oameni de diferite naționalități la un loc, era frumos a vedea înțelegerea cea bună dintre acestia, era frumos

a asculta și la vorbirile și debaterile cele frumoase și pline de interes curat uman fără alte pasiuni.

Totul a decurs în cea mai esemplară regulă, se ceteau diferiții paragrafi din statute în limba germană și română, așa încât toți sciau, că despre ce se tractează.

Din decursul acestor debateri m'am convins, că aceasta societate are un cop creștinesc, că este basată pre principiul cel mai cardinal al legii creștine, pe iubirea cătră deaproapele.

Fie-care locuitoriu de aici și giur fără deosebire de rang ori naționalitate este primit în sinul ei.

Eată și condițiunile: fie-care membru solvesce la înscriere taxa de 1 fl. 25 cr., apoi în fie-care anartal de an câte 1 fl., pre un an întreg 4 fl.; dacă însă se va întâmpla, ca în decurs de un an, să moară dintre membrii societății mai mulți de 10, atunci pentru fie-care cas solvesce fie-care membru încă câte 25 cr.

Aceste solviri durează numai 10 ani.

Avantagii: întâmplându se să moară dintre membrii în decursul acestor 10 ani, apoi următorii acestor repotați primesc de loc dela societate 50 fl. spese pentru înmormântare. Eară murind care-va după expirarea celor 10 ani, primesc următorii 100 fl.

Totul este foarte bine calculat, și casariul ca-vează pentru banii societății cu toată averea sa, așa încât nu poate încăpea dubietate despre manipularea corectă.

În statute e provădut și casul dacă societatea s'ar desființa. Într'un astfelu de cas toată averea societății are a se împărți în proporțiunea membrilor, respectivelor biserici, cărora aparțin.

Cred onorate dle Redactor, că în urma celor înșirate până aci, se poate vedea din destul însemnătatea acestei societăți, cu deosebire pentru noi români.

A fi asigurați părinții ca murind, urmașii au spese pentru înmormântare, aceasta la noi este mult.

Eu sciu că cu deosebire la țărani, apoi foarte rare casuri sunt, când la îngropăciuni se nu împrumute bani și la împărțirea averii din aceste cauze mai totdeauna se nasc certe. Mai departe dacă cugetă omul, că moartea vine când nu scie și așa te află nepregătit, apoi deu celor mai mulți le vor fi bineveniți cei 50 ori 100 fl.

Sunt multe întâmplările din aceasta viață, cari într'adevăr silesc pe om a-i atrage atențiunea asupra avantajelor ce promise o astfelu de societate, precum e cea formată la noi în Sebeș.

Ceea ce m'a îndemnat a scrie aceste în prețutul diariu ce redactați, a fost și cugetul de a atrage atențiunea onoratului public român asupra acestei societăți, cu deosebire însă a preoților și învățătorilor nostri, cari în prima linie sunt chiebați a îndemna la formarea astorfeliu de instituțiuni creștine.

La timpul seu mi voi lua voie a da publicității și statutele societății, ca astfelu apoi mai bine să se poată orienta cei ce doresc a urma Sebeșenilor în această direcțiune.

Istoricul „Reuniunii sodalilor români“ din Cluș.

Unde-i unul nu-i putere

La mēcaz și la durere

V. Alecsandri.

(Închieiere.)

Elevis deveniți sodali, dacă rămân în Cluș, întră ca membrii ordinari în sinul reuniunii noastre! Mult s'ar pu-

diat'o întâi s'apoi a sistematisat-o în unire cu dl Andrei Bârseanu.

Doinele încep volumul dlor Iarnik și Bârseanu; ele sunt împărțite în doine de dragoste, jale și dor, de muștrări și blăstēmuri, doine haiducesci și de cătanie. Vin apoi versurile, poeziile numite în Ardeal „strigături“ și anume: strigături glumețe și strigături satirice; și n fine sub numirea de „Varia“, colecționarii au pus cântecele bătrânesci, două colinde și închinarea cu paharul.

După cum recunosc și cei doi folkloriști, devisiunea nu e riguroasă, și într'adevăr multe din doine ar putea trece la cântecele bătrânesci, și multe din strigături ar merge și ca „doine“, dacă ar fi să le judecăm și să le potrivim cu bucăți din folklorul de dincoaci, adecă dela noi.

Devisiunea riguroasă, aședarea definitivă nu se va face decât atunci, când toate colecțiunile fiind publicate, folkloriștii vor putea face un studiu amănunțit al genului popular român din toate țările și vor fi în pozițiune a indica cu siguranță felul cutărei bucăți de poezie populară. Până atunci, devisiunile nu se pot face definitiv, nici cunoascerea caracterului fie-cărui gen de poezie nu se poate avea.

Cu ocaziunea studiilor ce am făcut în două din „Curier“ la diferite timpuri, asupra „Colecțiunii G. Dem. Teodorescu“ și mai nainte asupra altor pu-

blicațiuni și colecțiuni de literatură populară, am spus părerea noastră asupra frumșetilor poeziei noastre populare. Nu cred de trebuință a mai veni asupra acestui subiect.

Și n colecțiunea „Iarnik-Bârseanu“ ca și n celelalte, cetitorul vede în versurile necunoscuților poeți ai poporului nostru aceeași precepere poetică și naivă a naturei, aceleași descrițiuni, cu atât mai frumoase cu cât sunt mai simple, ale priveliștilor ce se înfățișează ochilor în tăcerea câmpului, sub pomii pădurilor, pe marginea riurilor; iubirea cu toate bucuriile și întristările ei, amarul și dulcele pahar al vieții, poetul de dincolo de munți îl spune cu acelaș ton de pătrunsă și sinceră inspirațiune ca și fratele seu de dincoaci de Carpați. Și dacă n veselie ca și n jale pare a nu avea aceeași sprinteniă de inspirațiune și de limbă, eu unul atribui aceasta spiritului pozitiv, de care cred că e mai mult animat țeranul de dincolo, decât cel de dincoaci.

Împregiurările, prin care a trecut și unul și altul ne fiind totdeauna de o protivă și vecinătățile neasemuindu-se p'alocurea, modul de a pricepe și de a „da“, de a cânta sentimentele și senzațiunile difer foarte uneori. Cred mai poetic pe țeranul nostru decât pe fratele seu de dincolo de Carpați. Chiar în doinele de cătanie — ast bicu, sub loviturile căruia poetul transilvănean geme și se vaiată adese ori foarte poetic și cât mai din adâncul inimei, — chiar în aste doine vei găsi p'alocurea un

vers ori doină, dacă nu mai multe, care să îți arete că cel ce le-a făcut, deși răpit adesea în norii poeziei, deși pare că uită pământul, totuș are din când în când precauțiunea prosaică a se coborî și în lume și a vedea cum s'ar putea scăpa tinărul flacău de amarul cătăniei. Această precauțiune, adeseori foarte manifestă, dă un fel de aspect prosaic multora din părțile poeziilor din Ardeal.

În schimb, multe, foarte multe de asemenea sunt părțile, unde versul poezilor populari transilvăneni atinge sublimul de simplitate, de simțemnt și de poetic adevăr, cu aceeași ușurintă și cu aceeași nimereală, ca și versul poezilor populari de dincoace de munți.

De altmintreli, partea versurilor populare din Ardeal pentru noi oare cum nouă și necetită în colecțiunile noastre de aici, e partea doinelor de cătanie, un subiect, care a lipsit cântăreților munteni și moldoveni.

Făceam să reiasă acest punct de deosebire anul trecut, vorbind de colecțiunea de poezii populare făcută de amicul nostru d. I. G. Bibicescu prin țara Bârsei și ceteam atunci mai multe bucăți, în care cu mult dor și multă poezie, poetul popular făcea să răsune coardele lirei asupra acestui subiect.

(Va urma.)

tea face spre a mări interesarea lor față cu reuniunea, când fondul acesteia ar dispune de un astfel de capital, încât să se poată ajuta în cas de morb și de alte calamități și sodalii nostri, după cum o fac aceasta alte societăți analoge, d. e. societatea maghiară a tinerilor industriași din loc, unde chiar și sodali de ai nostri bucuos contribuiesc. Statutele reuniunii noastre prevăd asemenea ajutoiri, și sperăm, ca prin o spriginire mai eficace din partea publicului român, reuniunea noastră încă va putea începe, nu preste mult timp a-și împlini și această problemă.

Însemnăm mai departe, că comitetul reuniunii pentru dezvoltarea, nutrirea și susținerea simțului național românesc și a spiritului social în sodalii și industriași nostri (cu excepția anului 1884, (anul tumultelor și al turburărilor clușiene) încă din 1875, anul constituirii sale în mod definitiv, în tot anul a serbat și câte o petrecere de vară sau maial, cu mult succes moral și parte și material. — Tot spre scopul arătat din când în când sodalilor nostri, convenind în casina română din loc, li s'au ținut unele disertațiuni și propuneri referitoare la industrie, comerțul și preste tot din științele reali și alte. În respectul acesta datorim recunoștința dlor Dr. Greg. Silasi fostului președ., secretariului Iacob Mureșan și dlui adv. Dr. Aureliu Isac, cari toți trei ținură mai adeseori astfel de disertațiuni și prelecțiuni sodalilor. Dar nu mai puțin demn de laudat e într'această privință și părintele capel. Basiliu S. Podoabă, actualul președinte, care cu toată ocaziunea și în tot locul, nu încetează să părăsească a-i catechisa și a le ținea și învățătura despre tot ce e moral și românesc.

Ca un moment de îmbucurătoare redeșteptare, memorăm din viața reuniunii faptul, că în anul 1876 doamnele soții ale meseriașilor nostri, în frunte cu dna Maria Ianchi făcând între sine o colectă de bani, ne înzestrară reuniunea cu un prea frumos steag de mătăsoasă roșie, având în mijloc pe mătăsoasă albă întipărite embleme și inscripțiuni corespunzătoare.

În fine după ce reuniunea noastră urmărește îndiguitatul scop cultural față cu sodalii, de sine se înțelege, că s'a făcut prin dl Dr. Greg. Silasi, începutul și pentru adunarea unei bibliotecă, carea în prezente numără 50 de cărți donate parte mare de dl tipograf Constantin Pop, pentru care don merită să primească toată recunoștința noastră.

II.

Acum după espunerea acestor schițe generale referitoare la dezvoltarea și activitatea reuniunii noastre începând din anul 1871, până în ziua de astăzi, vom da în cele următoare prelângă starea actuală a fondurilor, și un tablou special despre conducătorii actuali, membrii ai ei de toate categoriile, și despre elevii susținuți de aceasta începând din anul 1879 până în prezente.

A.

I. Fondul propriu al reuniunii.

1. Capitalul depus în casa de păstrare	184 fl. — cr.
Interese după aceasta	8 " — "
2. Capitalul elocată la privați cu 8% și intabulat	
3. Capitalul elocată prelângă 8% cu poliță	305 fl. — cr.
Interesele după aceste	24 " 40 "
4. Promiși de repausatul, demnul de eternă memorie fostul patron al reuniunii Gavril Ilieș	50 " — "
Suma	571 fl. 40 cr.

II. Fondul elevilor.

1. În acest fond au încurs dela marimonioșii binefăcători, și anume:	
a) pe anul 1879	400 fl. — cr.
b) pe anul 1880	400 " — "
c) pe anul 1881	400 " — "
d) pe anul 1882	400 " — "
e) pe anul 1883	400 " — "
f) pe anul 1884	400 " — "
g) pe anul 1885 rata I.	200 " — "
Suma	2600 fl. — cr.
2. S'a erogat cu susținerea elevilor	2237 fl. 41 cr.
restează	362 fl. 59 cr.

Urmează aci înșirarea conducătorilor reuniunii și a membrilor ei. Din aceste date se vede, că reuniunea are 34 de membrii fondatori, dintre cari 29 sunt în viață, — 49 de membrii ordinari, dintre cari 2 au reposat. Reuniunea a susținut în decursul existenței sale cu totul 64 de învățăcei de meserie.

Acest istoric foarte interesant pentru ori-ce român cu inima la loc, se închieie astfel:

Eată începutul născerii și fazele mai memorabile, prin cari întru dezvoltarea sa, a trecut plâpânda noastră reuniune!

Închieiam acest scurt istoric cu dorința, ca ea să trăiască, să înflorească și să aducă fructe. Și bun e Dumnezeu! — ea va prospera, dacă membrii ei și de aci încolo și vor poțența din ce în ce zelul și nu vor uita nici pe un moment, că „în unire e putere“; dacă mai departe marele public român convins despre necesitatea ardețoare a atărour reuniuni române, nu va pregeta a ne întinde și pe viitoriu sucu-

sul seu eficace; și dacă în fine junii sodali și elevi, crescând în umbra acestei reuniuni, nu vor uita ce-i datoresc. Ea nu le cere capitalul spusat cu creșterea și învățătura lor, le cere să fie măiestrii harnici și conștiențioși, cetățeni bravi ai patriei și români cu trup cu suflet: inima lor română le va dicta apoi celelalte, le va spune ce au de făcut.

Așa să fie!

Iacob Mureșan,

i v. al școal. rom. conf. din Cluș, secr. al reu.

Cu privire la un comunicat din „Gazeta Transilvaniei“ despre ajutorul de stat, care l'ar fi primit parochul din Sân-petru Nicolae Frateș, ni s'a trimis o rectificare lungă spre publicare. Rectificarea aceasta atinge în digresiunile sale o coardă foarte delicată, care ar putea produce un resunet dureros la întreaga preoțimea noastră arhidieceșană, dar n'ar putea fi binevenită multora din „conducătorii mireni“ ai afacerilor noastre bisericesci și mai ales celor din comitetul protopresbiteral, care a aflat de bine a trage cazul acesta în competența sa. De aceea noi chiar în interesul causei comune nu o putem publica așa rectificare în tot cuprinsul ei, ci pentru publicul nostru interesat credem a fi de ajuns, dacă estragem din ea: că împărțirea parochului mai sus numit din ajutorul de stat este propriaminte opera unui funcționar public al statului; parochul ca catechet la oare-care ocaziune de mult învechită a cerut una, și acum s'a pomenit că i se dă alta; deci vădându-se astfel sedus în buna sa credință, ajutorul de 50 fl. cu care l'au surprins unele diare, dânsul încă înainte de a-l ridica, și anume la 22 Octombrie a. c. l'a oferit fondului arhidieceșan Rudolfin, creșdând, că în acest cas concret tot va fi mai bine a face așa, de cât a-l refusa.

Avis.

Elevele dela școala română de fetețe din Sibiu vor da **Vineri, a treia și de crăciun**, o reprezentație în sala cea mare din seminariul Andreian. Publicul român este rogat a primi acest avis ca invitar.

Ofertele binevoitoare, ce vor intra cu această ocaziune, se vor folosi pentru biblioteca institutului. Începutul la 6 oare seara.

Direcțiunea școlii.

Varietăți.

* (Chirotosire.) Cu ocaziunea sfintei liturgii de Sâmbătă s'a chirotosit întru protopresbiter al tractului Avrigului administratorul protopresbiteral al aceluiași tract, părintele Ioan Căndea.

* (Concert) Reuniunea „Hermannstädter Mûnnergesang verein“ de aici, a dat Sâmbătă seara un concert în tolosul poetului german Max Moltke, care ajuns la adânci bătrânețe, acuma se luptă pentru pâinea de toate zilele.

Acest nobil scop în sine și prin sine era chie-mat a aduna lumea în sala dela „mpêratul Roman“, căci un renumit poet, a căru creațiuni se cântă prin orașe și la sate de conclocutorii nostri sași negreșit va avea și acuma farmecul de a entusiasma pre oameni, fără privire la obolul adus jertfă pentru îndulcirea zilelor poetului scăpătat.

Înainte de a vorbi despre frecvență reproducem programa concertului:

1. *Schützen-, Turner-und Sânger-Marsch* von H. Bönike. 2. *Männerchöre: a) Siebenbürger Volkslied* von Ioh. Hedwig. b) *Ritornell* von Rob. Schumann. 3. *Ouverture „Raymond“* von A. Thomas. 4. *Zwei Gesänge für eine Baritonstimm: a) Romanze* aus „*Erlkönigs Tochter*“ von N. W. Gade. b) *Es war ein alter König* Lied von A. Rubinstein. 5. *Violoncell-Solo: a) Andante religioso* von B. Wilfert. b) *Gavotte* von D. Popper. 6. *Die Waldmühle* op. 96 von B. E. Resler. 7. *Zwei Gesänge für eine Basstimm* von F. Schubert: a) *Der Tod und das Mädchen*. b) *Fahrt zum Hades*. 8. *Fantasia* aus der Oper „*Rigoletto*“ von G. Verdi. 9. *Zwei Lieder im Kârntner Volkston* von Th. Koschat: a) *Grus an's Vaterland* op. 12. Chor mit Tenor-Solo. b) *Mei Schätzerl* Chor mit Bariton-Solo op. 29 Nr. 1. 10. *Myrthenblüthen Walzer* von Ioh. Strauss.

Piesa: „*Siebenbürger Volkslied*“ este compoziția poetului în folosul căruia s'a dat concertul și ea e cunoscută de toți germanii din Ardeal. Corul reuniunii sub conducerea dirigintei ei a dlui Dima a executat această piesă cu dibăcie și cu o rară însuflețire, la care probabil a contribuit și special sârbarea concetățenilor nostri.

De tot delicat a executat corul piesa a doua Ritornell de Schumann, care la dorința publicului a trebuit repetată, nu mai puțin frumoasa piesă die „*Waldmühle*“ cu toate greutățile ce întimpinăm la această

piesă, atât în interpretare artistică, cât și mai vârtos cu privire la nuanțările cele fine în imitarea sune-telor din natură.

Tot atât de esact au fost executate și cele două piese din urmă.

Corul acestei reuniuni dispune de bune puteri. Prestațiunile lui de Sâmbătă seara ne-au dat dovești despre minunile de efecte ce produce un asemenea cor de bărbați sub conducerea unui om, care are și capacitate și voință dar totodată și paciența domnului Dima.

Piesele de sub Nr. 4 le-a cântat domnul Connerth cu destulă iscusință. Domnul Connerth are o voce frumoasă bariton, și noi sperăm că domnul Dima nu va pregeta a ne mai da ocaziune se ne delectăm ascultând cântând pre domnul Connerth.

Domnul Isaia Popa a cântat piesele de sub numărul 7.

Fiecare om iubitoriu de progres, se va bucura dimpreună cu noi de frumoasele progrese ce face domnul Popa în cântare. Vocea domnului Popa devine din și în și tot mai voluminoasă și în proporție cu volumul crește și farmecul ei, e dulce, dulce și moale ca mătasa, atinge cu delicatețea coardele inimei, și omului i se întâmplă ceea ce ni s'a întâmplat nouă Sâmbătă seara, se crede în o lume ideală, din care se deșteaptă numai la fremetel aplauselor.

Piesa: Moartea și fata a trebuit repetată. În piesa a) de sub numărul 9, dl Tomandl a cântat porthia tenor prim frumos și cu sentiment, ear cea de sub b) parthia bass I o a cântat domnul Connerth. Aplausele publicului trecură în estas, așa că întreg numărul 9 a trebuit repetat.

Capela orașului sub direcțiunea dlui Herman a executat piesele din programă cu multă bravură.

Preste voia noastră trebuie se șicem unele cuvinte la adresa publicului.

Concertul de Sâmbătă seara a fost unul dintre cele mai reușite. Programa a fost bine compusă, piesele executate cu mult gust și inteligență, scopul unul dintre cele mai nobile, și totuș așa a fost de puțin public, încât când se suiau cântăreții pe podiu, sala rămânea aproape goală.

Vom nota pro memoria că dintre românii din Sibiu n'a luat parte nici un suflet de om la acest concert. De bună seamă e de tot indiferent pentru românii din Sibiu, că în fruntea acestei brave reuniuni germane se află un român, care o conduce încât străinii sunt plini de admirațiune, și că un june român plin de cele mai bune speranțe prin cântarea sa transpune pe auditoriu în lumea ideală, lucruri indiferente acestea, preste cari românii din Sibiu în universalitatea lor de mult s'au ridicat.

* Corpul învățătoresc din Poiana protopresbiteral Miercurei, are onorul a invita pe p. t. public la „*Producțiunea literară*“ ce se va ținea în seara de 26 Decembre 1885 st. v. la 7 oare, în sala școlii, cu următorul

Program:

1. „Cuvânt de deschidere“ și „disertațiunea“: „*Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur*“ de învățătorul, director Em. Beșă.
2. „Hora“ de C. Porumbescu esec. de corul elevilor.
3. „Misanthropul“ din Molier, dialog esec. de învățătorii: E. Beșă și I. Branga.
4. „Dor de răsunare“ romanță de G. Cavadiu esec. „solo“ de învăț. I. Branga.
5. „Condamnarea strugurelui“, de A. Pan de-clamată de învăț. Il Georgescu.
6. „Cântec ostășesc“ de G. Stefanescu, esec. în „duet“ de învăț. Il. Georgescu și I. Branga.

Contribuirile benevole sunt destinate pentru biblioteca școlii din loc.

La finea producțiunii, petrecere cu dans.

Poiana, 22 Decembre 1885 st. v.

* (Sciri economice din România.) Iarna de estimp e privită ca foarte favorabilă agriculturii. Zăpadă abundantă a cădut pretutindeni, astfel că sămânăturile, care s'au putut desvolta în destul de bine pe timpul toamnei sunt acum ocrotite sub zăpadă și puse în poziție d'a rezista ori-cărei atmosferi ridicate pe timpul verii și ori-căru ger pe timpul iernii.

Porturile sunt închise. Prin urmare calea apei ne este cu totul interdișă pentru cel puțin două luni. De ce mare folos ne ar fi prin urmare calea ferată spre Dunăre ce e în construcție și care ne va pune în permanente legături cu occidentul prin mare.

„Curierul financiar.“

* (Minele de Petroleu din România.) „Curierul financiar“ scrie: dl deputat Vilner a depus pe biroul camerei din inițiativa parlamentară un proiect de lege, cu privire la mai buna repartițiune a impositului asupra exploatațiunilor de petrol.

Acest proiect de lege poartă titlul de: **Lege pentru aşezarea dărilor asupra păcurei.** Am arătat prin diferite numere cât de rău se aplică legea patentelor şi a foncierei şi cât de nedreaptă e această lege faţă cu minele noastre de petrol, care se ved lovite cu diferite dări fiscale, unele mai vecsătoare decât altele.

Prin aceleaşi numere am cerut o grabnică remediare a rēului, şi cererea noastră fiind ecoul tuturor intereselor petrolifere din România, n'a rămas infructuoasă. Dl Vilner, după cum am arătat mai sus, vine sprijinit de iniţiativa parlamentară, să curme acest rău şi să limpedească poziţiunea minele de petrol faţă cu fiscalul, printr'un proiect de lege, a cărui cuprindere este următoarea:

Art. 1. — Toţi exploatorii de păcură, ori-care ar fi condiţiunea lor faţă cu proprietatea solului, şi ori-care ar fi numărul asociaţiilor, vor plăti o singură patentă ficsă de 24 franci pe an pentru fie-care puţ.

Art. 2. — Proprietăţilor particulare, pe care se fac exploataţiuni de păcură li se va calcula ca venit supus impozitului fonciar, aceea-ce ele iau dela exploataţiuni, fie în bani, fie în natură sub nume de

dijmă, şi care în nici într'un cas nu va întrece suma de 20% din venitul net.

Art. 3. — Proprietarii, ei singuri şi exploatorii vor plăti pe lângă patenta prevădută la art. 1, şi impozit fonciar asupra 20% din venitul net al puţurilor.

Art. 4. — Puţurile din nou construite vor fi scutite 2 ani de dăle de ori-ce dare de impozit dela începerea producţiunii.

Art. 5. — Puţurile, care vor da mai puţin de 10 tone pe an, vor plăti patenta pe jumătate.

Art. 6. — Asupra acestei dări nu se va preleva nici o decime adiţională, nici de comună, nici de stat, nici de judeţe.

Art. 7. — Toate transacţiunile şi actele de mutaţiune ale drepturilor de exploatare nu vor fi supuse la taca de timbru sau înregistrare, altele decât acele, la cari sunt supuse averile mobiliare.

(Tunelul sub La Manche.) Se anunţă din Londra, că compania drumului de fer continental sub-marin şi-a ţinut eri şedinţa anuală la Londra, sub preşedinţa lui sir E. W. Walkin, membru al camerei comunelor.

Preşedintele a şis într'o espunere, că lucrările,

părăsite de trei ani, după ordinul dlui Chamberlain, atunci preşedinte al așa numitului „Board of trade“ au rămas intacte şi că pe tot parcursul sub-marin lung de 2.200 metri, nu s'a produs nici o infiltraţiune.

Sir E. W. Walkin a mai şis, că asociaţiunea inspectorilor de poduri şi şosele din Englitera a adoptat, în ultima sa adunare generală, o hotărîre în favoarea începerei lucrărilor a tunelului sub-marin între Franca şi Englitera, operă, pe care o crede cu totul realizabilă.

În fine, preşedintele a declarat, că consiliul de administraţiune îş propune d'a cere guvernului autorisaţiunea d'a reîncepe şi d'a sfîrşi construcţiunea tunelului şi stabilirea drumului de fer, şi speră că reprezentanţii naţiunii, cari au via dorinţă d'a fi în relaţiuni pacifice cu Franca, nu vor refusa autorisaţiunea cerută.

Propunerea consiliului de administraţiune a primit aprobaţiunea unanimă a adunării generale a acţionarilor.

Loterie.

Sâmbătă în 2 Ianuarie.

Buda: 77 15 1 28 53

Nr. pp. 184.

[1226] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia gr. or. de a III-a clasă Cârceada, protopresbiteratul Turdei, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Folosirea casei parochiale, a supredicacilor economice, grădinei şi cimiteriului, în sumă de . . . fl. 27.—

2. Porţiunea canonică avută mai nainte şi 5 jugere cumpărate prin Prea Ven. consistoriu . . . fl. 70.—

3. Câte 2 merţe bucate grâu ori cucuruz de familie, câte două zile lucru dela palmă şi dela cei cu vite câte o şi de plug şi o dusătură cu carul, toate computate în . . . fl. 123.—

4. Stola usitată în sumă de . . . fl. 18.—

La olaltă fl. 238.—

Doritorii de a ocupa supranumita parochia au să-şi aştearnă suplicele instruite amesurat prescrierilor legii în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la arătatul termen. Cojocna, 13 Decembre 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Turdei în conţelegere cu comitetul parochial.

Teodor Ciortea,
adm. ppres.

Nr. 659.

[1227] 1—3

CONCURS.

Conform rezoluţiunii consistoriale din 4 Ianuarie 1884. Nr. 4630. B. se institue un post de capelan lângă neputinciosul paroch Petru Nicoară din parochia de clasa III Vinţa, protopresbiteratul Lupşei, pentru ocuparea căruia se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Birul preoţesc de 60 ferdele vechi de grâu.

2. Folosirea cimiteriului.

3. Remuneraţiunea de 12 florini în bani şi

4. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial, cari toate la olaltă dau un venit anual de circa 260 florini din care jumătate se va da neputinciosului preot.

Doritorii de a compete la acest post să-şi aştearnă petiţiunile instruite în sensul statutului org. şi a regulamentului pentru parochii din 1878 la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Ofenbaia, în 6 Decembre 1885.

Pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu,
protopresb.

Nr. 42.

[1229] 1—3

ANUNCIU.

Pentru ocuparea postului de capelan laugă neputinciosul paroch din Râu-Sadului, Maniu Vestemean prin aceasta se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele sunt: jumătate din venitele parochiale, calculate în sumă totală de 363 fl. 92 cr.

Concurenţii au să-şi înainteze petiţiunile instruite conform legii în termenul de sus. Oficiului protopresbiter. gr. or. al Sibiiului, dela carele vor putea şi detaiuri în privinţa isvoarelor de venite parochiale.

Totodată înainte de alegere concurenţii sunt poftiţi a se presenta în vre o Duminecă sau sârbătoare la biserica din loc.

Din şedinţa comitetului parochial gr. or. ţinută în Râu-Sadului la 8 Decembre 1885.

Maniu Vestemean,
preşedinte.

Nr. 798.

[1225] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei de clasa a III-a Hetur, protopresbiteratul gr. or. al tractului Sighişoarei, devenită vacantă prin repausarea parochului Zacharia Boiu med., se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Casa parochială, cu două încăperi, o bucătărie şi pivniţă, din material solid de peatră şi cărămidă, coperite cu ţiglă, curte spaţioasă cu grajd, şură de piatră coperită cu ţiglă şi alte edificacii economice necesare, împreună cu grădina de pomat şi legumi . . . 100 fl.

2. Porţiune canonică 12

jugere 584 \square° de arat, 4 jugere 620 \square° de cosit . . . 180 fl.

2. 1 juger de grădină de cosit . . . 30 fl.

4. Viă parochială . . . 5 „

5. 6 stânjini de lemne de foc . . . 24 fl.

6. Dela 86 familii câte o ferdelă cucuruz sfârmat, măsură vechie . . . 80 fl.

7. Dela 86 familii câte o clacă anuală cu palmele . . . 20 fi.

8. Dela 34 familii neorustice câte o şi de lucru cu palma . . . 10 fl.

9. Dela înmormântări . . . 10 „

10. Dela botezuri . . . 5 „

11. Dela cununii . . . 5 „

12. La botezul Domnului 17 „

13. Dela sfeştării . . . 2 „

14. Dela maslu . . . 8 „

Suma . . . 496 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au să aşterne petiţiunile instruite conform legilor în vigoare subscrisului oficiu protopresbiteral, în termenul susindicat, cu îndatorirea, a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică, spre să arată desteritatea în cuvântare, cântări şi tipic, preoţii chirotoniţi fără concesiunea Prea veneratului consistoriu archidiececan, nu vor fi admişi în candidaţiune. Concurenţii cu cunoştiinţa limbilor patriei vor fi preferiţi.

Sighişoara, la 21 Novembre 1885. Oficiul protopresbiteral român ortodox oriental al tractului Sighişoarei. În conţelegere cu comitetul parochial concerninte.

Dimitriu Moldovan,
adm. prot.

Nr. 412.

[1228] 1—3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în „Tel. Rom.“ Nr. 91. 1885 şi următorii, ne aflându-se nici un concurent pentru

Cancelaria Negrutiu

în Gherla — Szamos-ujvár

deschide abonament pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei.“ Revistă beletristică şi enciclopedică-literară — cu ilustraţiuni. Va eşi în broşuri lunare câte de $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ coale; şi va publica **poesii, romanuri, povele, schiţe, piese teatrale, studii sociali, articlii ştiinţifici, amănunte de instrucţiune şi distracţiune ş. a.** Preţul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n., plătibili şi în bilete de bancă şi în timbre postale.

„Preotul Roman.“ Revistă bisericască, şcolastică şi literară. Va eşi în broşuri lunare câte de $2\frac{3}{4}$ — $3\frac{1}{4}$ coale; şi va publica articlii din sfera tuturor ştiinţelor teologice şi între aceştia multe de **predicii pe Dumineci şi sârbători şi diverse ocasinii**, — mai departe **studii pedagogice-didactice şi ştiinţifice-literari.** Preţul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n., plătibili şi în bilete de bancă şi în timbre postale.

— **Nrul I. se trimite gratis ori cui îl cere.** —

Abonantii vor primi unele premii de valoare şi îşi vor procura cu preţuri foarte reduse toate opurile din ediţiunea noastră.

Colectanţii primesc gratis tot al cincilea exemplariu.

[1230] 1—3

parochia Mărişel, pe basa graţioasei ordinaţiuni consistoriale dto 22 Octobre 1885 Nr. 5454 B., se prolongeşte concursul deja publicat, respective să escrie nou concurs pentru numita parochie, pe lângă emolumentele şi condiţiunile din precitatul concurs, cu termenul prefipt de 30 zile dela prima publicare.

Cluş, 9 Decembre 1885.

În conţelegere cu comitetul parochial.

V. Roşescu,
ppresbiter român gr. or.

Concurenţă înşelăciunilor comise

cu

învêlitoarele pentru cai!

De 50 de ani esistă

o fabrică de învêlitoare şi covoare

care ne-a însărcinat pe noi, ca să punem odată capăt **concurenţei ce s'a pornit în ziua de azi;**

şi spre acest scop să-i vindem fabricatele ei solide, reale şi escelente, constatătoare din

Invêlitoare pentru cai

numai cu fl. 1.60 o bucată;

sunt mari, groase, late şi foarte trainice aceste învêlitoare pentru cai.

Ele au o lungime

de 190 cm., şi o

lăţime de 130 cm.,

cu borduri colorate

şi groase ca o scândură,

de aceea într'a-

devăr cu neputinţă

de a fi nimicite.

Le espedăm cu rambursă sau bani

gata — Dilnic trimitem din aceste învêlitoare

în toate părţile lumii şi pretutindene

sunt primite cu o deosebită plăcere, de oarece

ele pot fi întrebuinţate şi ca cuverte de pat

şi mai nainte au costat de două-ori atât ca

acum. Adresa: [1224] 2—6

Exportwaarenhaus „zur Austria.“

Ober-Döbling, Mariengasse 31,

în casa proprie.

Me rog să se observe adresa esact.

Putere bărbătească slăbită şi perdută

Impotenţă.

Ajutoriu sigur! Cu ajutorul duşului de carbon pentru genitalii se poate cura ori cine fără nici o urmă neplăcută, sigur şi pentru totdeauna de multe ori numai în decurs de 2 zile, chiar şi dacă impotenţa s'ar părea incurabilă şi la ori-ce vîrstă. — Atestate dela cei mai renumiţi profesori şi scrieri medicale de specialitate, cele mai călduroase recomandări medicale şi mii de adrese de mulţămire din partea a multora vindecaţi cu totul, sfătuiesc în modul cel mai neinteresat pe fie-care pacient, ca să-şi procure duşul de carbon, care garantează cele mai durabile succese.

Complet, împreună cu îndrumarea pentru întrebuinţare şi părerea medică, 5 fl 80 cr. Espeđiţia postală discretă nu permite nimenui să observe ce cuprinde şi de unde vine paţetul.

Duşul de carbon c. r. privilegiat este de a se comanda la: Dr. Carl Altmann, Wiens, VI. Gumpendorferstrasse 95. [1205] 8